
“Χάρτινοι αετοί”

Τούτοι οι αετοί δε καίονται απ’ τις πυρακτωμένες αχτίδες του ήλιου·

τούτοι οι αετοί δε έχουν ανάγκη τον αγέρα,

τούτοι δε δένονται με ζύγια και σχοινιά.

Απλώνουν ρίζες στον αιθέρα, μακραίνουν κι’ άλλο πιο πέρα·

κι’ ο δρόμος χάνεται στο φως.

Σκορπούν στις τέσσερις πόρτες του ορίζοντα.

Τούτοι οι αετοί δε χωρούν σε μια φούχτα ουρανό·

τούτοι οι αετοί μέθυσαν απ’ τ’ άρωμα της νιότης.

Ακμαίες και ρωμαλέες ψυχές τους δέρνουν κατάσαρκα.

Τούτο το λιόγερμα, χύνεται αθόρυβα τ’ ακρογιάλι·

ακτινοβολούν τ’ ασημένια λιόδεντρα,

ξεχύνεται η μέθη.

Τούτοι οι αετοί βιγλάτορες μεγάλοι·

τούτοι οι αετοί μανούβρα δεν τους πιάνει.

Κοιτά η νιότη κι’ αφήνει όρτσα το σκοινί.

Χτυπούν τα σήμαντρα των εκκλησιών,

μια βάρκα χάνεται στ’ ακρογιάλι,

τα χέρια αφήνουν τους αετούς.

Ανεμοδούρες τα εφηβικά όνειρα...

Οι αετοί χαράσσουν μια στίλβη στα ουράνια,

τσακισμένα κατάρτια· χάνονται απ’ το βλέμμα...

Τι όμορφο το εφηβικό παραμύθι!

Πηγή εικόνας: <https://ad-hoc-productions.org>

Νάσια Τσιτσιγάνη, τμήμα Β1